

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ให้สิ้นในชาตินี้

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลวังสะพุง จังหวัดก็มีทั้งโรงพยาบาลจังหวัด และโรงพยาบาลจิตตเวทที่จังหวัดเลย ตามธรรมดาจังหวัดต่างๆ นี้เราไม่ได้เอาของไปส่งให้ในตัวจังหวัด เราจะส่งให้เฉพาะอำเภอๆ แต่จังหวัดเลยต้องไปส่งให้ทั้งจังหวัด ทั้งอำเภอ เพราะขาดแคลนมาก ของนี้เต็มรถๆ ทุกวันๆ เมื่อวานนี้ไปวังสะพุง อย่างนั้น ละไปแล้วมาถามว่าไปไหนวานนี้ คือมันจำไม่ได้ ความจำหลงลืม เมื่อวานนี้ดูว่าไปตัว อำเภอวังสะพุง โรงพยาบาลวังสะพุงเมื่อวานนี้

ไปทุกวันๆ นี้เอาของไปมอบให้โรงพยาบาล โรงพยาบาลอำเภอแต่ละอำเภอๆ เว้นจังหวัดเลยที่ให้ทั้งอำเภอทั้งจังหวัด ในตัวจังหวัดเลยก็มีสองโรง โรงพยาบาลจังหวัด และโรงพยาบาลจิตตเวท นี้เราก็ให้ทั้งสองโรง ส่วนมากเราจะให้เฉพาะอำเภอ โรงพยาบาลอำเภอๆ ให้ๆ ส่วนโรงพยาบาลจังหวัดไม่ให้จังหวัดไหน แต่จังหวัดเลยได้ให้ ในจังหวัดนั้นมีสองโรงพยาบาล โรงพยาบาลจังหวัดและโรงพยาบาลจิตตเวท ได้ให้ทั้งสองโรง

พาพี่น้องทั้งหลายทองคำเข้าคลังหลวงได้ ๑๑,๘๒๓ กิโล ทองคำได้เป็น กิโลๆ เป็นของเล่นเมื่อไร นี้ก็ได้ตั้ง ๑๑,๘๒๓ กิโล นี้ละทองคำเหล่านี้เข้าคลังหลวง ไม่ไปไหน ส่วนปัจจัยนั้นออกช่วยชาติ แต่ก่อนดอลลาร์กับทองคำเข้าคลังหลวง ที่นี้ ดอลลาร์ถูกเงินไทยเรานี้ไปจุดลากออกมาช่วยเงินไทยออกช่วยโลก ตกลงดอลลาร์ก็เลย ต้องไปตามเงินไทยช่วยโลก ส่วนทองคำนั้นเข้าคลังหลวงทุกบาททุกสตางค์ ไม่รั่วไหลไปไหน

นี่ท่านทั้งหลายดูเอาเสียนะที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายออกช่วยชาติบ้านเมือง ช่วยทั้งชาติทั้งศาสนา ช่วยทุกบาททุกบาท การเทศน์ว่าการใครจะเทศน์มากกว่าหลวงตาบัว พูดให้ชัดเลยนะ เทศน์หมด เมืองไทยเราก็เอาสนามหลวงละเป็นเหตุขึ้นเทศน์แล้วนั้น สนามหลวงก็เทศน์ ที่ไหนเทศน์หมดในประเทศไทยเรา การเทศน์ก็มาก การสงเคราะห์โลกก็เหมือนกันได้มาเท่าไรออกหมด ไม่เข้า เข้านี้ไม่เข้า ให้ออกหมดเลย สำหรับตัวเราเองพอทุกอย่างแล้ว พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

นี่ละการบำเพ็ญความดี เมื่อบำเพ็ญก็เหมือนเรารับประทาน รับประทานอาหารเข้าไปๆ ซ้อนสองซ้อนปั้นสองปั้นเข้าไปๆ อืม อันนี้ก็เหมือนกัน อืมบุญอืมกุศลไปอืมอยู่ที่หัวใจ อืมอาหารการกินนี่อืมที่ท้องชานไปทั่วสรรพางค์ร่างกาย ตลอดจิตใจก็หายห่วง ส่วนทางด้านธรรมะนี้เข้าสู่ใจหมด เข้าสู่ในหัวใจหมด ถึงร่างกายจะล้มลุกคลุกคลานแต่

ใจไม่เป็น ใจสว่างไสวอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา ใจที่มีติดตื้อไปน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาสูกิเลส ไม่ได้เราก็กิเลสไม่ได้อยู่บนภูเขาสูกิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วง ลงไปหาสำนักงานใหญ่พ่อแม่ครูจารย์มั่นขึ้นอีก ๆ

นั่นละกิเลสมันถึงได้มันลงไป เอาไม่ถอย ฟาดเสียกิเลสมันเสียเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่ปรากฏกิเลสตัวใด ถึงจะเสียงแผดเผาเป็นเหมือนไฟไหม้บ้านไหม้เรือนไหม้ประเทศเขตแดนก็ตาม แต่จิตไม่มีไม่ เป็นพลังของธรรมออกมาปนกับเสียงออกไป เป็นธรรมทั้งนั้น ไม่ได้เป็นเรื่องความโกรธความโมโหโทโสไม่มี หมด จึงเรียกว่าหมด เขาจะจับไปฆ่า จะให้โกรธเขาก็ไม่มี จึงเรียกว่าหมด

ธรรมตาคนเพียงคำพูดกระทบกันเท่านั้นมันก็กระทบใจแล้ว อันนี้กระทบขนาดไหนตายลงไปก็ไม่มี..จิต ไม่มีกิเลสตัวไหนที่โกรธแค้นให้ใครไม่มี จึงเรียกว่าหมด เอาให้หมดให้สิ้นเสียในชาตินี้ ให้หมดให้สิ้นทุกอย่าง เรียกว่าชาติที่ล้างป่าช้า ล้างให้หมด เคยเกิดแก่เจ็บตายมาตั้งกัปตั้งกัลป์เกิดภพน้อยภพใหญ่สูงต่ำไปหมด ตั้งแต่พรหมโลก ลงมาถึงนรกอเวจีไปหมดแหละ ท่องเที่ยวไปหมด ที่นี้ขาดสะบั้นแล้ว เป็นอันว่าตัดสะพานกัน ทั้งสวรรค์-พรหมโลกไม่มี ทั้งนรกอเวจีลงไปสุดขีดก็ไม่มีในหัวใจ หมด นั้น จึงเรียกว่าหมด

หายห่วง เกิดมาชาตินี้เป็นชาติที่หายห่วงแล้ว ล้างป่าช้า การเกิดแก่เจ็บตายก็มีเท่านี้ละ ต่อไปอีกจะไม่มี นตฺถิทานิ ปุนทุภโว ต่อไปนี้จะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ไม่เกิดอีกแล้วก็ไม่ตาย เพราะคนเราเกิดกับตายมันเป็นคู่กัน แต่คนไปยินดีในการเกิดต่างหาก ลืมกองทุกข์เวลาเกิด เด็กที่เกิดมานี้แทบเป็นแทบตาย ลอดช่องแคบออกมา เด็กเป็นทุกข์มาก ส่วนผู้ใหญ่ยินดีกันหมดจากความทุกข์ของเด็ก ไม่ได้ดู ความจริงมันทุกข์เหมือนกัน เวลาเกิดรอดตายละเด็กเกิด กว่าจะได้มาเป็นคนแต่ละคน ที่นี้เวลาจะตายก็เหมือนกัน ทนไม่ไหวถึงได้ตาย ถ้าทนไหวอยู่ยังทนนะ เอาเท่านั้นละวันนี้ จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ